

CRIANÇA COMPARTIDA A LES TERRES DE L'EBRE

en totes les seues dimensions com a éssers humans", expliquen l'Anna Casanova i la Thais Casanova, educadores socials i impulsores del projecte. L'espai està situat a la planta baixa d'una antiga casa gran de Deltebre, que van transformar en espai d'aprenentatge.

Lo Niu es presenta com un projecte d'educació viva i desenvolupament humà per als infants, però també per a les seues famílies: **"Acompanyem l'infant i la família des d'una mirada holística"**, explica l'Anna, tot afegint que **"este és un espai de creixement personal no només per als infants que acompanyem, sinó també per a les adultes: nosaltres creixem cada dia"**.

Es treballa en ràtios molt reduïdes, les famílies poden ser pre-

sents en tot moment i acompanyen l'infant fins que està preparat per a quedar-s'hi sol. Unes condicions que la majoria d'escoles bressol estan lluny de complir. Tot i les reiteratives promeses, les llars d'infants públiques segueixen tenint una manca d'inversió que fa que les ràtios es moguen entre 8 i 20 infants per educadora, segons l'edat; i que complica molt un treball de cures integrals als nens i nenes.

Avui, el 52% de la població entre 0 i 3 anys està escolaritzada segons dades del Ministeri d'Educació. Això significa que la meitat dels infants en la primera infància acudixen, dia a dia, a institucions massificades, públiques i privades, mentre l'altra meitat rep les cures de la família. Sobretot de les mares, que són les que se n'ocu-

pen, en un 76%, de les tasques relatives a la cura dels fills, i les que demanen més excedències per cuidar-los: el 26%, enfront del 3% dels homes, segons la UGT. Però també, si hi són a prop, ajuden les àvies i avis, que sovint assumixen una verdadera jornada laboral cuidant els nets.

Però la figura de la dona criant en solitari els fills i la casa és una excepció històrica més que la regla. **"El marc íntim de la criança que s'ha consolidat a Occident en els últims 200 anys constitueix una anomalia històrica. El model d'una mare dedicada en exclusiva a la cura dels seus fills i aïllada a la llar és fruit d'un procés social sense precedents i possiblement fallit. Com probablement també ho és qualsevol forma que no esti-**

ga basada en una espessa xarxa comunitària", defensa Carolina del Olmo, filòsofa, en el seu assaig *¿Dónde está mi tribu?*.

Les famílies que miren de col·lectivitzar una part de la criança, ho fan amb la voluntat de crear una alternativa a estos dos models en què l'atenció a la primera infància s'ha de donar a la soledat de la llar feminitzada o en escoles bressol sobreexigides que sovint no poden fer gaire més que cuidar cossos, **"una percepció molt incompleta de la cura respecte al que plantejen tant les pedagogies respectuoses com part de l'economia feminista"**, expressa Christel Keller-Garganté, antropòloga i autora d'un estudi en què analitza els grups de criança a Barcelona.

Per la seua banda, les famílies sòcies de Lo Niu són les primeres a Deltebre que no escolaritzen els seus fills als tres anys -fins als 6 no és obligatori- i **"moltes vegades se sent el judici"**, afirmen l'Anna i la Thais. També, però, es recuperen complicats amb generacions anteriors: **"Algunes vegades gent gran, quan saben que als tres anys no s'escolaritza, ens ha dit que 'ja està bé, que juguen, que ja tindran temps per a anar a l'escola'"**.

S'organitzen en assemblees mensuals i es mouen en un marc de límits acordats i comunicats, tant per als infants com per als adults. Les famílies sòcies paguen una quota cada mes, i han de fer l'esmorzar i la neteja de l'espai un cop cada dos mesos. També fan sortides sovint i altres activitats d'autogestió com mercats d'artesanía.

CONLLOGA: GRUP DE SUPORT I ACOMPANYAMENT Cinc amigues, terralines van ser mares amb pocs mesos de diferència i es van adonar de com era d'important compartir la seua maternitat, fer-se

costat. **"Vam veure que teníem els mateixos dubtes i necessitats, i que compartir-ho ens ajudava molt"**, explica Judit Ulldemolins, una de les impulsores del grup. D'esta necessitat va sorgir *Conlloga: un grup de suport i acompanyament a la criança per a les famílies*. D'això ja fa tres anys, tot i que es van constituir formalment com a associació el febrer de l'any passat, amb Cinta Roldán com a vocal, Magda Aubà com a presidenta, Elga Aguiló com a tresorera i Judit

Les famílies són de les primeres que no escolaritzen els seus fills als tres anys

Ulldemolins com a secretària.

Es troben mensualment a la Biblioteca de Gandesa i tenen un grup de whatsapp format per més de 100 persones on cada dia es plantegen inquietuds i es comparteix informació. També organitzen xarrades i tallers sobre criança i infància, amb professionals de referència, i de temes molt diversos: lactància, límits, rebequeries, sexualitat, pedagogies, etc. En algunes trobades hi formen part els xiquets i, si no, s'organitzen activitats complementàries per a ells.

"Ens hem tornat molt individuals", reflexiona Judit, tot afegint que fins i tot en esta comarca de pobles petits, també ha desaparegut gairebé del tot altres formes de solidaritat com la veïnal, **"ja no existix allò que el veí et cuida el nen"**.

Davant una organització social que desvalora la tasca de les cures i les relega als marges, els grups de criança les reivindiquen. Per a dignificar-les. Per a socialitzar-les. Per a fer tribu i que estressada, sola o esgotada deixen ser els adjectius més recurrents per a descriure la maternitat. ■

CONNECTA'T AL CATALÀ
Vine i aprèn-ne

Inscripció oberta

- ✓ Cursos presencials i en línia
- ✓ Tots els nivells
- ✓ Activitats culturals fora de l'aula

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
cpnl.cat